

ప్రజా హృదయం

(గల్పక)

దిబ్బపత్రిక ఎడిటరు మహా చిరచిర
లాడుతున్నాడు.

“ఏమయింది ?” అన్నాను.

“ఎలెక్షను ! ... పాతప్రభుత్వమే
గెలవాలని రోజూ సంపాదకీయాలు
రాశాను. ఎక్కడో ఉత్తరదేశంలో పాత
ప్రభుత్వం ఓడిపోయిందిట నాకు
రోజూ తిట్లు ఉత్తరాలు ! నేను కిరాత
కాన్నీ, నియంతృత్వాన్నీ, పైశాచిక
పరిపాలననూ. ప్రజాశత్రువులనూ
సమర్థించి ప్రజలకూ, ప్రజాతంత్రానికి
ద్రోహంచేశానుట ! నాకు రాజకీయ
పరిజ్ఞానంలేదుట ! నా సంపాదకత్వం
కింద దిబ్బపత్రిక ప్రజలను అజ్ఞానాంధ
కారంలో ఉంచిందట !”

“విచారించకు. దిబ్బలో ఒక్క
సీటుకూడా పోకుండా అన్నీ పాతప్రభు
త్వానికే దక్కాయిగద ! ప్రజలు
తమకు నియంతృత్వమూ, దౌర్జన్యమూ
కావాలనీ, స్వేచ్ఛ అక్కర్లేదనీ ఎలు
గెత్తి చాటి చెప్పారు. ప్రజాహృద

యాన్ని నువ్వు చాలా కఠిన్ముఖంగా ప్రతి
బింబించావు !” అన్నాను.

“వాళ్ళకు రాజకీయ పరిజ్ఞానం
చేసింది నేనేట !”

“తమ్ముడూ, ప్రజలకు రాజకీయ
పరిజ్ఞానం కలిగించాలని రాజకీయవేత్తలే
తాపత్రయపడరు. కందకు లేని దురద
కత్తి పీటకా ? ఎన్నికలు వచ్చినప్పుడు
ప్రజాభిప్రాయం తమపక్షాన ఉండాలని
కోరటానికి మీటింగులు పెట్టి, ఏవో
ప్రచారాలు చేస్తారు. ఇప్పుడు గెల్చిన
పార్టీకి దక్షిణాది యావత్తూ వ్యతి
రేకంగా వోటు చేసింది. వాళ్ళకేమన్నా
బాధా ? కేంద్రం కోటలో పాగా వెయ్య
టానికి అడ్డంకాలేదు. అందుచేత
దక్షిణాది వేరే దేశమల్లే ప్రవర్తించినా
వాళ్ళకి బాధలేదు. అందుచేత నువ్వు
గమ్మునుండు ! నిన్ను విమర్శించిన
వారితో, నాకూ, మా దిబ్బకూ పంచ
మహాపాతక పరిపాలనే కావాలని
చెప్పు, వాళ్ళ రోగం కుదురుతుంది !”
అన్నాను.